

Falster Rundt

4. – 6. juli 2014

Deltagerere: Lisbeth Møllerhøj, Erling Allerup, Arne Petersen, Karin Nielsen og Bent Blomquist.

Efter halvandet års tilløb lykkedes det endelig at få arrangeret en 3-dages tur rundt om Falster. Hurra – vejret så fornuftigt ud den valgte weekend, og det lykkedes efter lidt snak frem og tilbage at få sat et hold: Erling og jeg tog hele turen rundt mens Arne 7, Karin og Bent var med hhv. fredag, lørdag og søndag. Jeg havde ikke været turen rundt før og var spændt: hvor hårdt er det lige at ro så langt? Og hvad med vind og bølger omkring Gedser Odde? Der fortælles drabelige historier fra andre ture!

Ud fra vejrudsigterne valgte vi at gå øst om. Afgang med Anker kl. 14.30 fredag eftermiddag med kurs mod en teltplads ved stranden et sted syd for Ullerslev.

De foregående dage havde det blæst en del, og selv om vinden var løjet meget af, så rullede det ind med halvstore, bløde bølger fra øst, nordøst, så snart vi var ude i Østersøen. Irriterende sidebølger faktisk, så vi krydsede ned langs kysten med første stop i Hesnæs Havn til en gang eftermiddagsmad og drikke. Trods krydseriet var der nu ifølge GPS'en ikke længere til Hesnæs Havn end der plejer at være!

Og så videre sydpå mens vi holdt øje med de store sten, og gættede på hvor langt der egentlig var til lejrpladsen. Omhyggelig planlægning og forberedelse er en god ting, men engang imellem kan mindre gøre det.... Især i selskab med nogen, der har prøvet det før. Desværre betød det, at turladelsen (mig) ikke kunne oplyse Arne om, hvorvidt der nu var 30 eller 35 km til lejrpladsen. Og det kan være vigtigt, når man lige netop skal bruge 31 km for at runde 500 km! Men det ved vi nu: det er lige præcis så langt, der er fra Stubbekøbing til teltpladsen med en afstikker ind i Hesnæs Havn og zigzag det meste af vejen ☺

På nettet står at pladsen fra vandsiden er markeret med en gul pæl, men det er vist længe siden, at den pæl har været gul, og vi var noget i tvivl om, hvorvidt det nu var det rigtige sted, vi gik ind. Bølgerne gjorde, at man ikke bare sådan lige kunne gå ind til stranden og tjekke uden at trække båden rigtig op, men Arne har en forrygende stedssans, så vi landede det helt rigtige sted, og det lykkedes at komme ind et sted uden ubehagelige sten.

På stranden og stien på diget var der en del mennesker, men selve pladsen – der er kæmpestor – havde vi helt for os selv.

Erling fik sat kartoflerne over – men ikke helt i kog! Der måtte lige en ny gaspatron til, så det trak en anelse ud med aftensmaden.

Til gengæld var øllen god, vejret dejligt og Bodil dukkede op med desserten, så efter kartofler og kylling var der masser af kage. Mørket faldt på, Arne og Bodil rejste af og Erling og jeg fandt os et hjørne at slå lejr; Erling i sit telt og jeg under åben himmel i mine to soveposer. Heldig igen: ingen myg på pladsen!

Lørdag morgen ved 7-tiden dukkede Karin og Hans Peter op med varmt vand til kaffen/kakaoen og Karin frisk til en dag i robåd. Ved 8-tiden var vi i båden og vinkede farvel til Hans Peter. Vejret var perfekt – stille og sol og bølgerne noget mindre end dagen før, så det gik fint sydover langs den lange, lange strand.

Syd for Bøtø trængte jeg meget til en hurtig tur i land – og de andre to nok egentlig også. Der var stadig lidt bølger, men vi ville bare soppe ind og skiftes til at holde båden i strandkanten. Men der havde vi forregnet os! Sjældent har 3 mennesker på skift været så hurtigt på land, tisset og været klar igen, men fordi stranden er meget stejl lige i vandkanten, så var brændingen noget mere voldsom, end vi havde regnet med. Faktisk væltede der vand ind over rælingen hvert andet øjeblik, og det var temmelig svært at holde båden på plads. Jeg blev skubbet omkuld og sad et øjeblik der midt i brændingen, så der var meget vådt indenbords, da vi efter højst 5 minutter var på vandet igen. Ret komisk da vi først havde fået båden sikkert væk fra land! De næste par skift havde styrmanden travlt med at øse – men vejret var varmt med en let vind, så inden aften var selv den drivvåde styrmandspude næsten tør.

Nå, men vi måtte videre mod og rundt om Gedser Odde. Mindre dramatisk kan det nok dårligt gøres: sol, fladt vand, let vind fra sydøst og færgerne i behørig afstand ☺

En perfekt dag til en afstikker til Rødsand faktisk, som Erling påpegede, men nej sagde turlledelsen (der ikke var helt sikker på om kræfterne ville holde), - det må blive en anden gang.

Efter formiddagsmad på vandet og den meget hastige strandtur, trængte vi til en rigtig frokostpause ved 2-tiden i Gedser Lystbådehavn, hvor der var masser af plads ved kajen. "Så tidligt kommer bådene da ikke ind" var Karin og jeg enige om, og lagde os midt i det hele ved kajen for større sejlskibe – men det gjorde de nu, så en ½ time senere lå skibene tæt omkring vores lille båd, og vi skyndte os afsted igen!

I Gedser kan man i øvrigt slå sig ned ved "Oves Natursti" ☺ Nok ikke "vores" Ove, men hyggeligt alligevel.

Så op langs kysten og ind i Guldborgsund, hvor bl.a. en motorsejler lå for anker og fulgte meget interesseret med i vores roning. "De skulle tage og komme forbi til prøveroning, så interesserede de er" som Erling sagde. Lidt senere fulgte samme båd langsomt efter os, besætningen vinkede – og SÅ gik det op for Erling, at det faktisk var hans venner, der kiggede, vinkede og fulgte efter os i den båd, han ½ time før havde fortalt mig og Karin om ☺

Lidt længere oppe ad kysten holdt vi eftermiddagspause ved en af de små broer, fritidsfiskerne har flere steder. Listige små steder med god plads til skæve haveborde, ukrudt og skure, der har set bedre dage.

Ellers gik det med god fart og dejlig medstrøm op gennem Guldborgsund og ind til Nykøbing Roklub, hvor vi havde fået lov at overnatte. Flot sted. På godt og ondt: ingen skæve haveborde i den havn!

Efter afrigning og en af Erlings øl – hold da op hvor smager den godt efter en god dag på vandet – drog Karin hjem, og Erling og jeg indrettede os i roklubben. Vi nåede at spise halvdelen af take-away-maden på terrassen, inden det begyndte at styrtregne - heldigt at være under tag netop denne aften!

Søndag morgen havde vi inviteret os selv til morgenmad hjemme hos Bent i hans lejlighed på Slotsbryggen. Erling foreslog, at vi skulle ro derom og lægge til nedenfor lejligheden – (blæret ikke ☺), men dels kunne vi jo ikke være sikre på, at Bent faktisk ville se os, og dels er det noget bøvlet at være to om at sætte båd i vandet, laste, ro rundt og lægge til i kanalen, så det blev ved tanken ☺

Ulempen ved ny mand ombord hver morgen er, at man nemt sidder lidt længe og snakker lidt ekstra over morgenmaden; og da ikke mindst når der bliver serveret hjemme hos Bent. Men godt 8 kom vi da afsted. En smuk morgen op gennem Guldborgsund, sol og helt stille

Ved Alstrup holdt vi en god pause – et skønt sted vi alle sammen har – og næste stop var Suderø. Bent havde aldrig været der, Erling ville lede efter en geocache, og jeg er vild med det sted. Fantastisk lys og farver. Geocachen fandt vi ikke, men smukt og spændende var der.

Smukt var der sådan set også resten af vejen hjem til Stubbekøbing. Desværre blæste det en hel del mere end vejrudsigten havde lovet. Fra øst vel at mærke. Så vejen hjem langs nordkysten var lang, sej og langsom. En tiltrængt frokostpause i Gåbense ved 16-tiden og hjemme i roklubben ved 19-tiden.

132 km blev det til. Og nej. Det var faktisk ikke så hårdt som jeg havde troet!

Lisbeth.